

CZTERY EUROPEJSKIE ORGANIZACJE SĄDZIOWSKIE POZYWAJĄ RADĘ UNII EUROPEJSKIEJ W ZWIĄZKU Z NIEPRZESTRZEGANIEM ORZECZEŃ TRYBUNAŁÓW PRZY PODJĘCIU DECYZJI DOTYCZĄCEJ ODBLOKOWANIA FUNDUSZY DLA POLSKI

Europa, 28 sierpnia 2022 r.

Cztery główne organizacje sędziowskie w Europie:

Stowarzyszenie Europejskich Sędziów Administracyjnych (AEAJ)

Europejskie Stowarzyszenie Sędziów (EAJ, działające w ramach Międzynarodowego Stowarzyszenia Sędziów – IAJ)

Rechters voor Rechters (Judges for Judges)

Magistrats Européens pour la Démocratie et les Libertés (MEDEL)

reprezentowane przez Carsten Zatschler SC, Emily Egan McGrath BL, adwokatów, wraz z Anne Bateman i Maeve Delargy, radców prawnych, of Philip Lee LLP,

złożyły dziś do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) skargę przeciwko Radzie Unii Europejskiej w związku z decyzją odblokowującą środki z Planu Naprawy i Odporności dla Polski.

Jest to skarga o stwierdzenie nieważności, w trybie art. 263 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przeciwko Radzie, dotycząca Decyzji z 17 stycznia 2022 r., kierowanej do Polski, przyjętej w ramach Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Każda z czterech organizacji sędziowskich ma w swoich założeniach obronę niezależności sądów i niezawisłości sędziów w każdym kraju Unii Europejskiej; trzy ze skarżących organizacji mają wśród członków sędziów z Polski.

Wyżej wymienione organizacje argumentują następująco:

Rada Unii Europejskiej zdecydowała odblokować fundusze unijne dla Polski po spełnieniu przez Polskę trzech „kamieni milowych”: likwidacji Izby Dyscyplinarnej i utworzenia w to miejsce niezależnego sądu, zreformowania systemu dyscyplinarnego sędziów, umożliwienia sędziom, co do których Izba Dyscyplinarna podjęła decyzje, dokonania rewizji ich spraw w nowej izbie.

Cztery organizacje sędziowskie wskazują, że owe kamienie milowe dalece nie wystarczają do zapewnienia niezależności sądów i niezawisłości sędziowskiej oraz lekceważą orzeczenia TSUE w tym zakresie.

Decyzja uderza w zawieszonych sędziów z Polski: dla przykładu, TSUE orzekł, że sędziowie zawieszeni decyzjami Izby Dyscyplinarnej winni zostać natychmiast przywrócić do pracy, bez konieczności prowadzenia odrębnego postępowania w tym zakresie. Tymczasem „kamień milowy” zakłada ponad roczną procedurę z niepewnym zakończeniem.

Ta decyzja uderza także w całe sądownictwo europejskie, a także w pozycję każdego europejskiego sędziego. Sędziowie z państw członkowskich UE są sędziami europejskimi, zobowiązanymi do stosowania prawa europejskiego w systemie bazującym na wzajemnym zaufaniu. W sytuacji gdy sądownictwo jednego z krajów członkowskich nie zapewnia niezależności sędziowskiej oraz poszanowania podstawowych zasad praworządności, całe sądownictwo w Unii Europejskiej jest tym niezaprzeczalnie dotknięte (tzw. „efekt rozlania”).

Przyczyną domagania się stwierdzenia nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej jest wyniesienie jako zasady, że wyroki TSUE dotyczące niezależności sądownictwa winny być wprowadzane w życie bez opóźnień, w całości, a także że instytucje UE nie mogą działać (choćby częściowo) w niezgodzie z nimi. Decyzja Rady UE łamie powyższą zasadę, to jest nie realizuje pełnego i bezwarunkowego wprowadzenia wyroków TSUE w życie.

Zamiarem skargi jest zatem ustanowienie powyższej zasady oraz zapobieżenie odblokowania przez Komisję funduszy unijnych do czasu pełnej realizacji wyroków TSUE.

Dziękujemy za wsparcie udzielone przez *The Good Lobby Profs*.